Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν σχολικῶν μαθημάτων, οἱ ἐκπαιδευτικοί μας, οἱ ὁποῖοι τόσον μοχθοῦν διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας, ἃς νουθετοῦν καὶ ἃς παρακολουθοῦν τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐπρεπεστέραν ἐμφάνισίν των εἰς τὴν κοινωνίαν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Μία σύστασις ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους τοῦ ποδοσφαίρου τῶν Πατρῶν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας περιόδου: Νὰ διατηρήσουν τὸ ἄθλημα εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον εὐγενοῦς ἀμίλλης πρὸς τὸ καλὸν τῆς πόλεως.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΧΑΜΗΛΟΤΟΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Καὶ νέον δεῖγμα τῆς κυβερνητικῆς φιλαγροτικῆς πολιτικῆς, προτίθεται εἰς τὸ πλῆθος τῶν προηγηθέντων. Καὶ αὐτὴν τὴν φοράν, ἔχομεν καθιέρωσιν τῆς πλέον ὀρθῆς πολιτικῆς διὰ τὸν δανεισμὸν τῶν ἀγροτῶν. Συγκεκριμένως, ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. θὰ χορηγοῦνται ἐφεξῆς, μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας δάνεια εἰς τοὺς καλλιεργητὰς διὰ δένδρα βραδείας ἀναπτύξεως, ὡς εἶναι ἡ ἐλαία, τὰ ἑσπεριδοειδῆ κ.λ.π., καθὼς καὶ εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, διὰ τὴν ἀγοράν παραγωγικῶν ζώων, μικρῶν καὶ μεγάλων, μὲ τόκον μόνον 2 ο)ο. Μὲ τὸν αὐτὸν τόκον θὰ χορηγοῦνται καὶ τὰ δάνεια διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκοσίτου κτηνοτροφίας, καὶ, τέλος, θὰ μετατραποῦν εἰς χαμηλότοκα καὶ τὰ χορηγηθέντα κατὰ τὸ 1960, ὑψηλότοκα δάνεια. Δὲν νομίζομεν ὅτι χρειάζεται νὰ ὑπογραμμίσωμεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σημασίαν τῶν ἀνωτέρω μέτρων. Διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀγροτῶν, μὲ τὸν χαμηλότερον δυνατὸν τόκον, θὰ ἐπεκταθοῦν αἱ καλλιέργειαι δενδροειδῶν, τόσον ἀποδοτικῶν, καὶ θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ κτηνοτροφία, εἷς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων πλουτοπαραγωγικῶν μας κλάδων. Τὸ ὄφελος τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἐθνικῆς τοιαύτης εἶναι προφανές, πολλαπλοῦν καὶ μέγα. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἀπόδειξις τῶν φιλαγροτικῶν αἰσθημάτων τῆς Κυβερνήσεως. Ταῦτα ἐπιδεικνύονται ἐμπράκτως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ δημιουργοῦν συνεχῶς βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ.

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ ΑΜΕΣΩΣ

Καὶ ἄλλοτε ἔχομεν ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα τῆς ὅλης στάσεως τῶν ἀριστερῶν δημοτικῶν συμβούλων τοῦ Δήμου Πατρέων. Λυπούμεθα ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν. Ἀλλὰ ἡ στάσις των κατὰ τὸ πρὸ ἡμερῶν μνημόσυνον τῶν πεσόντων καὶ κατὰ τὸν πανελλήνιον ἑορτασμὸν τῆς «Ἡμέρας τοῦ ἐφέδρου πολεμιστοῦ», ἐν συνεχείᾳ σειρᾶς ὅλης καὶ ἄλλων περιπτώσεων ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς ἄλλας δημοσίας ἐκδηλώσεις κατέστη πλέον ἡ προκλητική. Ἀλλὰ ὑπάρχει κάποιος κῶδιξ νομοθεσίας «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» τὸν ὁποῖον οὐχὶ ἅπαξ ἔχουν ποδοπατήσῃ οἱ προκαλοῦντες ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ ἐκτελεσταὶ τῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν «γραμμῶν τῶν ἀνακοινωθέντων» τῆς Ε.Δ.Α. Ἀλλὰ οἱ...νεότευκτοι ὑπερασπισταὶ τῶν Πατρῶν εἶναι πρέπον νὰ κατανοήσουν ὅτι ἤρχισαν νὰ ξεπερνοῦν τὰ ὅρια τοῦ ἀνεκτοῦ, ὥστε νὰ εἶναι καιρὸς νὰ λειτουργήσῃ ὁ νόμος, διὰ νὰ συνετισθοῦν οἱ προκαλοῦντες καὶ βυσσοδομοῦντες θορυβοποιοί. Τὸν λόγον λοιπὸν ἔχει ἡ ἐποπτεύουσα Διοικητικὴ Ἀρχή, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους, τοὺς νόμους καὶ τὴν πόλιν.

ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη ὁμὰς Καλαβρυτινῶν κεφαλαιούχων συνέπηξαν ἑταιρείαν, ἡ ὁποία, μὲ τὴν συμμετοχὴν καὶ Γαλλικῶν κεφαλαίων, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν εἰς Καλάβρυτα τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίου κατασκευῆς μεταλλικῶν φιαλῶν ὑγραερίων, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ διατεθοῦν κεφάλαια 200.000 δολλαρίων. Δὲν πρέπει ὅμως τὸ πρᾶγμα νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Καλαβρυτινῶν διὰ τὰ μαρτυρικὰ Καλάβρυτα. Καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀναμφισβητήτως πρὸς τιμήν των. Ἀλλὰ περισσότερον παντὸς ἄλλου δὲν θὰ πρέπει τὸ θέμα νὰ μὴ ἐλκύσῃ τὴν προσοχήν, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἔμπρακτον στοργὴν τοῦ Κράτους διὰ τὴν «πόλιν τῆς διαρκοῦς θυσίας». Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ δὲν ἀμφιβάλομεν.

ΜΕΤΑ ΣΤΟΡΓΗΣ

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Φυλακῶν δὲν ἀνήκουν εἰς τὰς κατηγορίας τῶν κλάδων ποὺ ἀπασχολοῦν ἑκάστοτε Κράτος καὶ Κοινὴν Γνώμην μὲ ἀπειλὰς ἀπεργίας διὰ τὰ αἰτήματά του. Τώρα ὅμως, διὰ πρώτην φοράν, ἀπεφάσισαν ὅπως ἀπὸ αὔριον κατέλθουν εἰς ἀπεργίαν. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ γεγονὸς καὶ μόνον, κατ' ἀντιδιαστολὴν τῆς μέχρι τοῦδε στάσεώς των, μαρτυρεῖ ὄχι μόνον τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων των, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι ἐξηντλήθη κάθε ὅριον ὑπομονῆς των. Θὰ πρέπει λοιπὸν ἡ κυβέρνησις νὰ ἐξετάσῃ νομίζομεν, μὲ στοργὴν τὰ αἰτήματά των, ὁπότε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην.

ΗΝΟΙΞΕΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΤΟΥ ΠΑΜΠΛΟ ΠΙΚΑΣΣΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.). Εἰς τὰς αἰθούσας τῆς περιφήμου πινακοθήκης Τέητ Γκάλλερυ τοῦ Λονδίνου, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τάμεση, ἤνοιξε τελευταίως ἡ ἔκθεσις ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ τὴν ἀπεκάλεσαν ἔκθεσιν τοῦ αἰῶνος. Ἴσως ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι ὑπερβολή, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ καλλιτέχνης εἶναι ὁ Πάμπλο Πικασσὸ καὶ ἡ ἔκθεσις εἶναι μία συλλογὴ 300 σχεδὸν ἔργων του, ποὺ συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 10.000.000 λίρας. Ἡ ἔκθεσις εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἔκθεσις ἔργων τοῦ Πικασσό, ποὺ ἔγινε ποτέ, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι ὁ Πάμπλο Πικασσὸ εἶναι μεγαλοφυΐα καὶ ὁ κάταπληκτικώτερος καλλιτέχνης Μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν κατανοῇ ἢ νὰ μὴν ἐκτιμᾷ ὅλα του τὰ ἔργα, ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιον: ἡ ἰδιόρρυθμος μεγαλοφυΐα του συνεπαίρνει τὸν θεατὴν ἀπὸ κάθε πίνακα Ἡ ἔκθεσις προσείλκυσε φιλοτέχνους καὶ εἰδήμονας ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον εἰς τὸ Λονδῖνον.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΜΙΚΡΗ "ΔΙΕΘΝΟΥΠΟΛΙΣ,, ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΗ ΖΩΗ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ, ΕΝΑΣ ΑΘΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΗ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ Η "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ,, ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ "ΕΘΝ. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ,, ΚΑΙ "ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ-ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ,,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, (Ἰδ. ἀνταπ.). Πολυθόρυβη παρὰ ποτὲ ἡ ὡραία νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ. Ὅλο τὸ χρόνο νωχελική, παρὰ τὸ πολυάνθρωπό της. Ἀπὸ δύο μῆνες τώρα, τὸ πᾶν κινεῖται ἐδῶ. Εἶναι ἐπὶ ποδός. Καὶ ἀπὸ 10ημέρου τώρα ἡ κίνησις καὶ ὁ θόρυβος εἰς τὴν διαπασῶν. Ὅπως, πολὺ ψυχολογημένα καὶ χαρακτηριστικὰ μοῦ εἶπε ἕνας διαλεχτὸς συνάδελφος, αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἐδῶ, ἀντικρίζει κανεὶς δύο πάρα πολὺ ἐνδιαφέροντα θέματα: «Τὴν Ἔκθεσι τῆς Θεσσαλονίκης», ἀλλὰ καὶ τὴ «Θεσσαλονίκη τῆς Ἐκθέσεως».

Τὸ τμῆμα «ἐλέγχου τοῦ ἤχου» τοῦ Σταθμοῦ Τηλεοράσεως

Καὶ πραγματικὰ ἡ «Ἔκθεσι τῆς Θεσσαλονίκης» καὶ ἡ «Θεσσαλονίκη τῆς Ἐκθέσεως», ὅσο συνυφασμένα καὶ ἂν φαίνονται, ἐν τούτοις εἶναι δύο θέματα ποὺ θέλουν χωριστὴ ἐξέτασι.

Ἀλλὰ ἂς δοῦμε πρῶτα τὴν Ἔκθεσι τῆς Θεσσαλονίκης:

Ἡ κίνησις ἐπισκεπτῶν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως συνεχίζεται καθημερινῶς καὶ ἐντονώτερη, γενικὴ δὲ εἶναι ἡ ὁμολογία ὅτι ἡ ὅλη συγκρότησίς της καὶ τὰ ἐνδιαφέροντά της ἐφέτος ἔχουν ὑπερβῆ κάθε προηγούμενο.

Ἀρχιτεκτονικὴ περιπτέρων, ἐκθέματα, διάκοσμος, ἡ γιὰ πρώτη φορὰ συμμετοχὴ 20 ξένων Κρατῶν, ὅλα μαρτυροῦν μιὰ ζηλευτὴ τελειότητα καὶ προκαλοῦν ἔντονο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπισκέπτου.

Ἕνας γύρος εἰς τὴ μικρὴ «Διεθνῆ Πόλη» — Ἔκθεσι, φέρνει στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς ἐπιτυχοῦς προβολῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ περίπτερα τῆς «Ἐθνικῆς Δραστηριότητος», τῆς «Πειραϊκῆς—Πατραϊκῆς», ποὺ εἶναι ἕνα σωστὸ κομψοτέχνημα καὶ ἀληθινὸς πειρασμὸς σὲ προβολὴ ἐκθεμάτων τῶν προϊόντων τῆς ἀσύγκριτης αὐτῆς βιομηχανίας, τοῦ «Α.Σ.Ο.» καὶ τοῦ «Ἐθν. Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ». Ἀπὸ δὲ τὰ ξένα τῆς «Πιρέλλι—Ἑλλάς» καὶ τὸ «Ἀμερικανικό».

Ὅ,τι ὅμως δεσπόζει ὅλων τῶν περιπτέρων, Ἑλληνικῶν καὶ ξένων, σὲ ἐνδιαφέρον καὶ σὲ κίνησι, εἶναι ἐφέτος τὸ περίπτερο τῆς Δ.Ε.Η. Περὶ αὐτοῦ γενικὴ εἶναι ἡ ὁμολογία. Καὶ τοῦτο γιατὶ πέραν τῆς ἀσύγκριτης ἀρχιτεκτονικῆς καλαισθησίας του, προβάλλοντας τὰ 10 ἔτη τῆς Ἡρακλείου πραγματικὰ προσπαθείας τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τῆς Χώρας, παρουσιάζει γιὰ τὸν ἐπισκέπτη δύο ἔργα ἐν λειτουργίᾳ: Ἕνα ὑδραυλικὸ ἐργοστάσιο ἐν κινήσει, ποὺ ἔχει ὡς ἐνεργειακὴ πηγὴ μιὰ τεχνητὴ λίμνη ἡ ὁποία περιβάλλει τὸ περίπτερο, καὶ παράγει ἠλεκτρισμό, καὶ τὸν πρῶτο Πειραματικὸ Σταθμὸ Τηλεοράσεως στὴν Ἑλλάδα, ποὺ κάθε βράδυ μεταδίδει ζωντανὰ προγράμματα ἐπὶ 2 1)2 ὥρες. Στὸ τμῆμα τῆς Τηλεοράσεως βλέπει ὁ ἐπισκέπτης ἐν λειτουργίᾳ ὅλο τὸν πολυδαίδαλο μηχανισμὸ τῆς Τηλεοράσεως: τὸ στούντιο, τὸν πομπό, τὸ Σταθμὸ ἐλέγχου τῶν ἤχων κ.λ.π., ἐνῶ ταυτοχρόνως χιλιάδες Θεσσαλονικεῖς καὶ ξένοι παρακολουθοῦν τὶς ἐκπομπὲς ἀπὸ 100 περίπου δέκτες ποὺ ἔχουν τοποθετηθῆ σὲ διάφορους δημοσίους χώρους, ἀνὰ τὴν πόλι.

Μία πανοραματικὴ ἄποψις τοῦ κέντρου τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, τοῦ ὁποίου δεσπόζει τὸ περίπτερον τῆς ΔΕΗ. Τὸ δεξιὰ κυκλικὸν κτίσμα τοῦ περιπτέρου τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ, εἶναι τὸ στούντιο τοῦ Σταθμοῦ Τηλεοράσεως;

Καὶ ὅταν πληροφορεῖται κανεὶς ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ μηχανισμὸς τῆς Τηλεοράσεως, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάζεται στὴν Ἑλλάδα, πλὴν ἑνὸς μόνον Ὁλλανδοῦ Τεχνικοῦ τῆς «Φίλιππς», ἐγκατεστάθη καὶ λειτουργεῖ κάθε βράδυ μὲ χειριστὰς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τῆς ΔΕΗ, δὲν θὰ δυσκολευτῆ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ πρᾶγμα ὡς ἄθλο.

Ἀλλὰ κατὰ γενικὴ ὁμολογία τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς 2ᾶς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως ἄθλος εἶναι τὸ ὅ,τι παρουσίασε ἡ ΔΕΗ στὸ περίπτερό της ἐφέτος. Γι' αὐτὸ καὶ δικαιολογημένα δεσπόζει ὅλων σὲ κίνησι ἐπισκεπτῶν καὶ ἐνδιαφέροντα.

Αὐτὴ εἶναι, σὲ σύντομες γραμμές, ἡ Ἔκθεση τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀλλὰ ποιὰ εἶναι ἡ «Θεσσαλονίκη τῆς Ἐκθέσεως»; Εἶναι ἡ νωχελικὴ πολιτεία ποὺ γιὰ τρεῖς—τέσσαρες μῆνες μεταβάλλεται σὲ μιὰ μεγαλούπολι—στὴν κυριολεξία—μὲ σφύζουσα οἰκονομικὴ ζωὴ σ' ὅλους τοὺς κλάδους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΙΗΤΕΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΜΩΣ ΠΟΙΗΣΙΣ;

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

«Ὁ ποιητὴς δὲν γράφει μόνο μὲ τὴ σκέψη, ἀλλὰ μὲ τὸ αἷμα καὶ τὴ σάρκα του»
ΣΕΝΤ—ΜΠΕΒ

Ἡ πνευματικὴ δημιουργία, καὶ ἰδιαίτερα ἡ ποιητική, εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα ἔμπνευση. Καὶ ἡ ἔμπνευση δὲν χωράει σὲ καλούπια καὶ δὲν μπορεῖ κανένας νὰ τὴν καταστήσῃ προσιτὴ ἀντικειμενικά. Ὑπάρχουν ἐμπνεύσεις τόσες, ὅσες οἱ ἀνθρώπινες μορφές. Δὲν μποροῦμε λοιπὸν νὰ ὀνομάσουμε ἕνα ποιητήν, μόνο ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ κι' οὔτε νὰ τὸν ἀξιολογήσουμε κρατώντας θέση κανοναρχη. Ὁ ποιητὴς ἢ εἶναι δημιουργός, ἢ δὲν εἶναι ποιητής. Μ' αὐτὸν τὸν κανόνα βαδίζοντας, κάνουμε καλὴ τοποθέτησι καὶ δίνουμε ὀρθὴ πορεία στὴ μελέτη μας.

Ποιητὲς δημιουργοὺς, ἔχουμε λίγους. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτό, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνῃ, ἢ νὰ μᾶς ἀποξενώνῃ ἀπὸ τα ποιητικὰ κείμενα. Γιατὶ εἶναι χαρὰ ψυχικὴ στὸν μελετητή, νὰ μπορῇ νὰ διακρίνῃ ποιὸς ἀπὸ τοὺς ποιητὲς εἶναι δημιουργός καὶ προφήτης, ὁδηγητής, καὶ ποιὸς παραμένει ἕνας ἁπλὸς τραγουδιστής. τροβαδοῦρος τοῦ στίχου.

Καὶ τὸ φαινόμενο αὐτὸ εἶναι παγκόσμιο. Κάθε χώρα ἔχει χιλιάδες ἀνθρώπους ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ποίησι. Ἑκατομμύρια ὑπάρχουν σ' ὅλο τὸν κόσμο νέοι καὶ γέροι ποὺ ἔχουν ἐκδόσει, ἢ ἑτοιμάζονται νὰ τυπώσουν μιὰ ἢ καὶ περισσότερες ποιητικὲς συλλογές. Ἐρωτᾶται ὅμως, εἶναι πράγματι αὐτοὶ ποιητὲς καὶ μποροῦν νὰ διεκδικήσουν ἕνα τέτοιο τεράστιο τίτλο εὐθύνης; Γιατὶ ὁ ποιητὴς ἐπάνω ἀπ' ὅλα ἔχει μοῖρα βαρειά. Μοῖρα ποὺ βάζει τὴν σφραγίδα της στὴν πορεία τῶν συναν θρώπων του, τῆς γέννας του, τῆς φυλῆς του. Ὅλα τ' ἄλλα κείμενα μπορεῖ μιὰ μέρα νὰ ξεπεραστοῦν καὶ νὰ μὴν προκαλοῦν ἀντίδραση σὲ καμμιὰ ψυχή. Ποτὲ ὅμως τὰ ποιητικά. Τὰ γνήσια. Γιατί, ἐνῶ τὰ ἄλλα ἔργα, τὰ ἔντεχνα τοῦ λόγου, γράφονται συνήθως μὲ τὴς λογικῆς τοὺς κανόνες καὶ τὴν νοησιαρχικὴ πορεία, τὰ ποιητικὰ εἶναι δημιουργήματα τοῦ αἰσθήματος στὴ μεγάλη του ἁπλα πάνω στὴ ζωή, στὶς βιοτικές, ἢ βιολογικές, στὶς κοινωνικές, στὶς φυλετικές, στὶς ἰδεαλιστικὲς ἀνησυχίες καὶ ἐπιτεύξεις. Ἀκόμα καὶ στὶς ἐνοράσεις. Ἀκόμα καὶ στὶς ἀντιδράσεις.

Ὁ Σέντ—Μπέβ, αὐτὸς, ὁ μεγάλος Γάλλος κριτικός, ὁ πικρὸς ἀντίπαλος τοῦ Βίκτωρ Οὐγκώ, τὸ εἶχε τῇ ἐπιγραμματικά: «Ὁ ποιητὴς δὲν γράφει μόνο μὲ τὴ σκέψη, ἀλλὰ μὲ τὸ αἷμα καὶ τὴ σάρκα του».

Ξενίζεται στ' ἀλήθεια πολὺ ὁ ἀπληροφόρητος, ὅταν ἀκούγῃ νὰ ὀνομάζονται ποιητὲς τὸ πλῆθος, οἱ χιλιάδες τῶν στιχοπλόκων. Ὁ ποιητὴς πρέπει νὰ ἀποκαλύπτῃ τὴν ἀληθινὴ οὐσία τῶν ὄντων, νὰ διαπλαταίνῃ ὅλων τὶς ἀντιλήψεις, νὰ διανοίγῃ οὐρανοὺς αἰσιοδοξίας, νὰ πορεύεται μέσα στὸ χρόνο μὲ σιγουριὰ καὶ γενναιότητα. Ὁ ποιητὴς πρέπει νὰ συμβιβάζῃ τὸν ἄνθρωπο μὲ τῇ φύση, καὶ γενικὰ μὲ τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς. Νὰ ἑρμηνεύῃ τὶς ἀνθρώπινες ἀρετές. Νὰ διαποτίζῃ τὸν ἐσωτερικὸ κόσμο μὲ ἰδέες καὶ νὰ τὸν καθιστᾷ, τὸν ἄνθρωπον, πλᾶσμα ποὺ νὰ δεσπόζῃ πάνω στὴν ὕλη καὶ στὶς ἀναγκες του. Κ.ι ἐπάνω ἀπ' ὅλα ὁ ποιητὴς πρέπει νὰ εἶναι ὁ διαγγελέας τῆς ἐλευθερίας. Δέν εἶναι μιὰ φωνή, οὔτε ἕνας μουσικὸς φθόγγος ἀπὸ ἕνα ὄργανο. Ἡ γνήσια ποιητικὴ φωνὴ εἶναι μία τεραστία συναυλία, ὅμοια ποὺ δὲ γνώρισαν τὰ Ὠδεῖα. Μιὰ παναρμονία. Τό πνεῦμα ὁδηγούμενο ἀπὸ τὴν διαίσθησιν καὶ τὸ αἴσθημα φθάνει στὴν ἀποκορύφωση τῆς προσφορᾶς, ὅταν ὁ ποιητὴς, ὁ πλάστης καὶ δημιουργός, τὸ διοχετεύει στὸ πλῆθος καὶ τὸ παίρνει μαζύ του γιὰ τὴν ὁδοιπορία τῆς λύτρωσης.

Νὰ κάνουμε μιὰ παρένθεση: Λέγοντας ὅτι δὲν ὑπάρχουν παρὰ ἐλάχιστοι ποιητὲς ἀληθινοί, βάζουμε ἕνα μέτρο τεράστιο. Τὸν παγκόσμιο ἄνθρωπο. Διαφορετικὰ ποιητὲς εἶναι ὅλοι ποὺ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΧΟΥΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ... ΘΕΟ

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΑΜΠΑΡΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ... ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ...συντέλεια τοῦ κόσμου, εἶχε προαναγγελθῆ γιὰ τὶς 14 Ἰουλίου καὶ εἶχε προκαλέσει σ' ὅλον τὸν κόσμο τὰ γνωστὰ φαιδρὰ ἐπεισόδια. Ὅταν ὅμως τὴν ὡρισμένη ὥρα ἡ συντέλεια δὲν ἔγινε, ὅλοι οἱ ἀφελεῖς, ποὺ εἶχαν πεισθῆ ὅτι θὰ κέρδιζαν τὴν σωτηρία μὲ διάφορα μέσα, ἐγκατέλειψαν τὶς προσευχὲς καὶ προφυλάξεις. Στὴν Ἀμερική, ὅμως, ὑπάρχουν ἀρκετοὶ ποὺ περιμένουν ἀκόμη τήν...συντέλεια μέσα στὰ ὑπόγεια τῶν σπιτιῶν τους!

Στὴν μικρὴ κωμόπολι Μπένσον τῆς Ἀριζόνας ὅλα τὰ μέλη τῆς αἱρέσεως τοῦ Πλήρους Εὐαγγελίου ἐξαφανίσθηκαν ξαφνικὰ στὶς 14 Ἰουλίου. Οἱ γείτονες παραξενεύτηκαν, γιατὶ οἱ Πλήρεις Εὐαγγελισταὶ φαίνονταν πολὺ κανονικοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν εἶχαν πῆ σὲ κανένα ὅτι περίμεναν τήν...συντέλεια τοῦ κόσμου. Δέν ἦταν πολλοί, κάποιοι τριάντα οἰκογένειες, ποὺ ἐργάζονταν σκληρὰ καὶ εἶχαν καταφέρει, σὲ δυὸ χρόνια μέσα, νὰ χτίσουν ὅλοι σπίτια καὶ μιὰ ἐκκλησία. Στὶς δεκατέσσερις Ἰουλίου, τὸ πρωΐ, τὰ σπίτια τους ἦταν ἔρημα. Ἄνθρωποι καὶ κατοικίδια ζῶα εἶχαν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

Ἕνας κάτοικος τοῦ Μπένσον κατέφυγε στὴν ἀστυνομία νὰ καταγγείλῃ τὴν ἐξαφάνισι τῆς γυναίκας του καὶ τῶν τεσσάρων παιδιῶν του, ποὺ εἶχαν προσηλυτισθῆ στὴν αἵρεσι καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ γίνῃ ἔρευνα γιὰ τὴν ἀνεύρεσί τους. Ἡ ἀστυνομία, παρουσία τοῦ εἰσαγγελέως τῆς περιοχῆς, διερρηξε τὰ κλειδωμένα σπίτια τῶν Πλήρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τὰ βρῆκε ἄθικτα. Ὅλα βρίσκονταν στὴν θέσι τους. Οἱ γείτονες ὅμως θυμήθηκαν ὅτι εἶχαν ἀκούσει ἀρκετὲς μέρες πρὶν κρότους σὰν ἀπὸ σκάψιμο στὸ ἐσωτερικὸ τῶν σπιτιῶν. Ὕστερα ἀπὸ λεπτομερεῖς ἔρευνες, ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψε καταπακτὲς σ' ὅλα τὰ Πλήρως Εὐαγγελικὰ σπίτια καὶ κάτω ἀπ' αὐτὲς καταφύγια, μέσα στὰ ὁποῖα εἶχαν καταφύγει οἱ Εὐαγγελισταί. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς αἱρέσεως Γκὲν Σκὼτ ἐξήγησε στὴν ἀστυνομία ὅτι οἱ ὀπαδοί του ἔκαναν...ἄσκησι παθητικῆς ἀεραμύνης! Οἱ ὀπαδοὶ ὅμως ὡμολόγησαν ὅτι εἶχαν ἀξιόπιστες πληροφορίες ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ μέσῳ ὡρισμένων ἀγγέλων, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ πυρηνικὸς πόλεμος, ἀπὸ τὸν ὁ ποῖο δὲν θὰ ἐπιζοῦσε παρὰ μόνον τὸ ἕνα τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

—Ὁ Θεός, ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ Σκὼτ, εἰδοποιεῖ σήμερα τοὺς ἀνθρώπους μέσῳ τῆς...ὑπηρεσίας παθητικῆς ἀεραμύνης, ὅπως τότε τοὺς εἰδοποίησε μέσῳ τοῦ Νῶε. Τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐπίκειται. Θὰ προκληθῆ ἀπὸ σοβιετικὴ πυρηνικὴ ἐπίθεσι ἐναντίον τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ Πλήρεις Εὐαγγελισταὶ ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ κρυφτοῦν στὰ κατώγια τους μέχρις ὅτου περάσῃ ἡ μπόρα γιὰ νὰ ξαναβγοῦν μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καὶ νὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλεία ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὁ Σκὼτ ἐπέτρεψε στὴν γυναῖκα αὐτοῦ ποὺ προκάλεσε τὴν ἔρευνα νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ καταφύγιο μὲ τὰ παιδιά τῆς καὶ εἶπε στοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ προσπαθήσουν μόνοι τους νὰ πείσουν τοὺς ὑπολοίπους νὰ βγοῦν στὴν ἐπιφάνεια. Ἀπὸ τὶς τριάντα οἰκογένειες δὲν ἐπείσθηκαν παρὰ τέσσερες μόνον. Οἱ ὑπόλοιπες, κλεισμένες στὰ κατώγια, περιμένουν ἀκόμη.

—Οἱ ἄλλοι, εἶπαν αὐτοὶ ποὺ ἀνέβηκαν, δὲν πρόκειται νὰ βγοῦν πρὶν πάρουν εἰδοποίησι ἀπὸ τὸν Κύριο!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ο ΕΝΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΖΕΝΕΡΑΛ ΚΑΙ Ο ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΥΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΔΕΝ ΖΗΛΕΥΕΙ ΤΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Μ.Π.Τ.). Ὁ Ρόϋ Κούτις, ἐργάτης εἰς τὴν ἑταιρίαν «Τζένεραλ Μότορς» στὶς Ἡν. Πολιτεῖες ἔγινε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συνταξιοῦχος, μὲ σύνταξιν ἀνερχομένην εἰς 750 δολλάρια τὸ χρόνο. Ὁ κατὰ ὀλίγα χρόνια νεώτερος ἀδελφός του, ὁ Χάρλοου Κοῦρτις ἐργάζεται ἐπίσης εἰς τὴν ἴδιαν ἑταιρίαν καὶ θὸ ἀποσυρθῆ συνταξιοδοτούμενος ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀλλὰ ἡ σύνταξίς του θὰ ἀνέρχεται εἰς 60.000 δολλάρια ἐτησίως.

Ἀλλὰ ὁ